

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy hóra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

Ujabb támadás.

Pécs, 1900. augusztus 7.

Pár nap előtt emlékeztünk meg lapunk e helyén azokról a támadásokról, a melyeket az osztrák ipar és kereskedelem hivatalos képviselői intéztek a magyar kormány ellen, a vám- és kereskedelmi szövetség megsértésével vádolván ezt azért, hogy ez hivatalos szállításoknál egyenlő feltételek esetén előnyt iparkodik biztosítani a magyar ipar termékeinek az idegen, tehát osztrák ipar cikkeivel szemben is.

Most meg egy újabb támadás híre érkezik a kedves császárvárosból, a mely a magyar mezőgazdaság egyik főfontosságú ágára, az állattenyésztésre akar halálos csapást mérni. Bécs város községtanácsa, Magyarországnak ez az esküdt ellensége egy szabályzatot készített, mely szerint a bécsi piacra kerülő állatok után a fogyasztási adót ne a vevő fizesse, hanem a felhajtó vagyis a termelő; fizesse pedig minden körülmények között, akár eladja állatit, akár nem.

Hogy ez a tervezett rendszabály is egyike akar lenni azoknak a sikanériáknak, a melyeknek célja a magyar termelők elriasztása az osztrák piacokról, az kétséget nem szenvedhet, mert eddig még sehol a világon nem ismerték a huszfogyasztási adónak azt a nemét, a melyet az eleven állat felhajtójának s nem a ki-

vágónak kell fizetnie. Oly abszurd intézkedés ez, a melynek más indító oka, mint a vak gyűlölet, nem lehet.

Több magyar gazdasági egyesület föl is irt már a földmivelésügyi miniszterhez, hogy a bécsi községtanácsnak ellenünk intézett ezt a legújabb merényletét hiusítsa meg, eredményük ezeknek a fölriratoknak alingha lesz, mert az osztrák kormány, a mely ugy titokban egy huron pendül a császárváros érdemes tanácsával, majd megint a birodalmi főváros autonómiája mögé bujik s azzal üti el a dolgot, hogy ebben a kérdésben a községtanács a saját hatáskörében intézkedhetik s abba a kormány-nak beleszólása nincsen, lévén az a fogyasztási adó községi jövedék, melynek beszedési módját a községtanács szabadon állapíthatja meg.

Hisz láttuk ennek dicsó példáját a tirolai gabonavámok kérdésénél, ahol évtizedeken keresztül érvényesült az az örültes elv, hogy a magyar gabona után a közös és egységes vámterületen belül beviteli vámot kellett fizetni, mert ez a külön vámszedési jog Tirol tartománynak autonóm jogosultságát képezte.

Nem is nagyon biznak gazdasági egyesületeink benne, hogy a kormányhoz intézett felirataiknak fogamatja legyen, azért a veszprémi gazdasági egyesület titkára fölhívja a magyar gazdákat, hogy maguk éljenek retorzióval a handabandázó

bécsiek ellen s ne szállítsanak Bécsbe hízómarhát s így a bécsieket hozzák abba a kényszerhelyzetbe, hogy ne rendelkezhesenek a kellő husmennységgel.

Nos az ilyen retorzióval a magyar gazdák éppenséggel a magyarfaló bécsi községtanács malmára hajtának a vizet, hiszen ennek a folytonos packázásai is azt a célt szolgálják, hogy a magyar állatfelhajtást kiszorítsák. Nyíltan beismerték ezt a célt akkor, mikor Bécs városának hussal való ellátása érdekében Romániában tettek lépéseket. Ez akkor nem sikerült, de sikerülne mindjárt, ha a magyar gazdák kimondanák a sztrájkot s nem látnák el a bécsi piacot kellő mennyiségű szurómarhával.

Hatályos retorzióval addig, míg közös vámterületen élünk Ausztriával, beszélni sem lehet és szó nélkül kell zsebre vágunk minden inzultust, a melylyel az osztrákok nemzeti önértékünket és érdekeinket illetni jónak látnak, annak biztos tudatában, hogy a magyarok sokkal gyávábbak, semhogy a visszatörletnek ahhoz az egyedül hatályos eszközhöz, a melylyel minden ellenük intézett támadást az osztrák zsebek ellen intézendő támadással viszonzozhatnának, nyulni nem merészelnék: vámsorompókat az osztrák-magyar határon — történjék bármilyen — felállítani nem fognak.

Folyik tehát szabadon Ausztriában a háború a magyar termények ellen a nél-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Melyik a nyomorult?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Hegyháti.

— Miért gyötörsz, az Istenért?
— Gyötörlek? Haha.
— Kacagásod megörjít, a tetterd kinpadra von, miért mindez?
— Kételkedsz szerelmemben?
— Kételkedem e? Azok után?
— Hát tehetek róla, hogy az a vén harlequin szerelmes belém, hogy jár utánam, mint egy . . .
— Tehetsz, igen tehetsz. Feljogosítottad rá, könnyelmű hiusággoddal, kacér tekintetteddel és nem gondoltod meg, hogy ezzel lelke-met zuzod szét.
— Csak nem tételezed fel rólam . . .
— A látszat ellened vall; kerüld, utasítsd el . . .
— Nem tehetem.
— Nem?
— Nem.
— Nem teheted? Nem, mert nyomorult, rongy, céda vagy . . .
— Gyáva . . . nyomorult, — szolt a nő megvetőleg végig mérve a férfit.
Horkai Simon felsziszszent, fakó szemei

tűzben égtek, arcát elfutotta a vér, barna napsütötte nyakán megdagadtak az erek, ajkai lázas remegéssel vonaglottak, kezeit ökölbe szorítva állt, hogy lesujtsa, mint az ég haragos villáma; állt mint boszú Nemezis, mint a kölykét védő nőtény oroszlán.

*

Horkai Simon felőrülten rohant el. Valami fojtogatta, melléről letépte a ruhát, hogy hűtse azt a perzselő tüzet, a mely oda bent pusztít, rombol.

Támolyogva futott végig a kert kavicsos útján, ott a végén aztán ledobta magát a fűbe. Arcát betemette széles tenyereibe, lázas ajkai értelmetlen, összefüggés nélküli szavakat mormogtak s tajtékzó dühében megremegett az az atléta test.

Kinos vergődése néhány percig tartott el, azután lecsillapodott, akár a tűzhányó kráterje. Bensejében még forr az izzó láva, de künn nyugodt, mint pusztító vihar után a természet.

Egy pillanatra keresztül villant az agyán mit tett, mit mondott és a megbánás fogta el. Mit is mondott? Nyomorult, rongy, céda . . . Hah, mily irtózatosszavak. És ezt ő mondta, ő az a báb, az a gyenge, az az akarat nélküli ember, a ki elnézte annak az asszonynak gyengéjét, hibáját; a ki majom szeretettel csüngött rajta s nem volt más vágya, óhaja, mint szeretni azt az asszonyt, simogatni barsonypuha bőrét, csókolni alabastrom nyakát, olaj barna haját és szivni, szivni azokat a kíváncsaj-

kakat. És ő, a ki feltétlen engedelmeskedett annak a szeszélyes asszonynak, ki nem tudott azzal szemben akarni, a ki meglegedett azzal s kitüntető kegynek vette, ha lábujjait, térdeit csókolhatta, ő, ő vágta szemébe annak az asszonynak: nyomorult . . . rongy . . . céda . . .

És miért? Hiszen hűnek tudja, nem csalta meg, talán még gondolatban sem, csak . . . ne udvaroltatna magának. De mikor ez fáj neki, nem tudja nézni. Olyankor megvillan a szeme, az a széles domború mellkas kicsiny nyé válik és . . .

Mit tegyen most? Eh, meghajlik az előtt az asszony előtt, letérdel előtte, átkarolja térdeit és úgy kér tőle bocsánatot.

Imbolygó léptekkel, mint az utcára vert kutya, sompolyog vissza házába, hogy megvekeljen azért az egy röpke pillanatért, a melyben „férfi“ volt.

*

Kanosi Berta még egy tekintetre sem méltatta a tova rohanó Horkai Simont. Szobájába sietett, azután csomagolt.

Fél óra múlva könnyű kabriollette robbogott ki Horkai Simon kúriájából, hogy vissza a szülői házba vigye azt az asszonyt, a kit az ura nyomorult, rongy, cédanak nevezett.

Elhagyta az urát. Nem, ily emberrel nem él tovább együtt. A szülői házban berendezte régi, leánykori szobáját. Vig, derültnek akart látszani, de az az erőszakolt mosoly csakhamar szobájába kényszerítette. Mit is tett?

kül, hogy mi hasonlót hasonlóval fizethetnénk vissza, mert nincsen vámvonalkunk, a melyen belül védekezhetnénk. A közös vámterület mellett eddig hangoztatott érvelések egymásután lesznek pocsekká: érdekközösség címén közös vámterületen élünk oly állammal, a mely a legadázabb gazdasági harcot folytatja ellenünk; iparunk fejlődését akadályozza idehaza, mezőgazdasági érdekeinket lábbal tiporja saját területén, úgy hogy a gazdasági közösség hivei kénytelenek most már a politikai tekintetek gyöngye sáncai mögé vonulni s onnét hangoztatni, hogy a gazdasági leköttöttségben meg kell maradnunk a nagyhatalmi állás kedvéért.

Nos erről az állásponttól már nagyon bele lehet látni a politikát leplező kulisszák mögé, ahol az igazi ok rejtőzik s ez nem más, mint az udvari parancsszó: „Magyarországnak nem szabad önállónak lenni még a gazdasági téren sem!”

Városi rendkívüli közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. aug. 7.

Ma délelőtt tíz órakor Pécs város törvényhatósági bizottsága rendkívüli közgyűlést tartott. A városatyák elég szép számmal jöttek össze a rendkívüli közgyűlésre, melynek csupán két tárgya volt; az egyik a vasuti üzletvezetőségnek Pécsen leendő felállításának érdekében a kereskedelmi miniszterhez intézendő újabb felirat ügye, a másik a pécsi honvédhadapródiskolának egy alpitványi hely betöltésére a kijelölés megejtése.

Majorossy Imre polgármester tíz órakor megnyitotta a közgyűlést s üdvözlővén a bizottsági tagokat, bejelentette, hogy a főispán őt bizta meg a jelen rendkívüli közgyűlésen való elnökléssel.

Tróber Aladár dr. főjegyző felolvasta ekkor az üzletvezetőségnek Pécsen való felállításának tárgyában a polgármester javaslatát, melyet a városi Tanács pártolólág tett át a közgyűléshez.

Semmi különösét. Elhagyta az urát. Miért? Azért a három szóért? Hát ezt érdemelte attól a gyenge, akaratszerű bábától? És ő még szeresse azt a férfit, ki neki ebként csak szolgálni tudott, a kiből minden férfias akarat, energia kiveszett s meghunyászkodva lábait csókolgatja? Ehhez legyen ő hű? Haha. Megcsalta egyszer, kétszer, sokszor. De... mit is mondott? Nyomorult, rongy, céda. Nem, ezt nem bocsájta meg neki.

Az átélt izgalmak kimerítették idegzetét. Lefeküdt. Az álom kerüli szemét, nem tud aludni. Mit is tett tulajdonképp? Elhagyta az urát. Miért? Azért a három szóért? S volt-e hozzá joga? Hiszen igaz, megcsalta az urát, azt az áldott, szelid lelkű embert. De hát miért volt olyan jó, olyan szelid?

Hiszterikus lelke pórias alacsonyágában megbánást érzett. Ő azt várta, hogy az ura meglássa, hogy önző, erőszakos, durva legyen vele szemben és az jó, szelid, engedelkeny volt. Ő a férfiben a nyers, kiméletlen erőt szerette, a mely könnyet facsar szemeibe és nem az ily nőies, szelid lelkűt, gyermeketeg kedélyű embert. De bah, mily irtózatossá lelki erő kellett ahhoz, hogy térje azt a három szót vágya szemébe? Mint villogtak szemei! Mint égett az arca! Ugy állt ott, mintha össze-morzsolni akarná. Hát tud az a jó, szelid lelkű, engedelkeny ember haragudni? Igen tud; tud tombolni dühében, tud durva lenni, tud sérteni, bántani. Ez férfi, igen...

Mit tegyen most? Oh, meghajlik az előtt

A javaslat a következőket tartalmazza: A múlt év október 6-án tartott bizottsági közgyűlés feliratot intézett már a vasuti üzletvezetőségnek Pécsen leendő felállítását a kormányhoz. Azonban most, mikor a kormány az üzletvezetőségek felállításának eszméjével erősen foglalkozik s Pécs felé is fordul — a jelekből ítélve — célszerű újabb felirattal feltárni kérelmünket s annak indító okait.

A Dunagőzhajós Társaság mohács-pécsi, majd szabócs őrösöghíj vonalait kiépítvén, Pécsen üzletvezetőséget szervezett, mely 1881-ig működött nálunk s itt fizették alkalmazottai a pótdát is, a mi tehát a városnak úgy anyagi, mint erkölcsi hasznára volt. A pécsi-barscsi vasut 1868-ban szintén a mohácsival egyesített üzletvezetőséget állított fel Pécsen, melynek azonban 1878-óta Budapesten a székhelye, tehát ennek erkölcsi és anyagi hasznát már nem élvezzi a város. A budapest-pécsi vasut 1881-ben létesülvén — Pécs városára rosszul — elestünk nemcsak a vasuti központtól, hanem ennek Budapesten létesített üzletvezetősége rávette a mohács-pécsi vasutat is, hogy áthelyezze az üzletvezetőséget Pécsről Budapestre. Így tehát elestünk a mohács-pécsi üzletvezetőség anyagi és erkölcsi hasznától is s nemcsak vasuti viszonyainkban állt be a pangás, hanem huszonöt év után anyagiilag is nagyot károsodtunk. A város évi 18 20 ezer forint jövedelemtől esett el s ha csak az akkori 25—28 % pótdát számítjuk is, ez tizenkilenc év alatt félmillió forint kárt tesz ki s a mai 52 % pótdát mellett még többet. És beosztattunk a zágrábi üzletvezetőségbe. De most már, mikor a vasutak szaporodtak s a forgalom lebonyolítása újabb vasuti üzletvezetőségek felállítását teszi szükségessé; mikor Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter erre vonatkozó előkészületeinél Pécsen is figyelembe vette: nem hallgathatunk tovább s a fentebbi sérelmek elősorolásával, jogunkat a vasuti üzletvezetőséghez hangoztatnunk kell! Kérjük tehát a vasuti üzletvezetőség felállítását Pécsen, a mivel megszűnik az a deprimáló hatás is a nemzeti érdelemben, hogy vasutainkat Zágrábról, Horvátországból igazgatják.

E javaslatot a közgyűlés egyhangulag elfogadta s ily értelemben új feliratnak a kereskedelmi miniszterhez intézését határozta el.

A közgyűlés második tárgya volt a pécsi honvédhadapródiskolában az 1900—1901. is

a goromba, dühös ember előtt. Többé nem csajja meg, hű lesz hozzá. Igen el fog menni s letérdel az előtt az áldott, jó férfi előtt, a kit megcsalt, akit elhagyott és bocsánatot kér.

Horkai Simon mogorván járt-kelt fel s alá szobájában. Bántotta, hogy a felesége oly szörmentén elhagyta. Mit szólnak hozzá az ismerősök, jóbarátok? Természetesen nevetnek rajta. Az asszonypletyka megindul...

Ebben a pillanatban a kitárt ajtóban megjelent — Berta.

— Bocsáss meg drága férjem, hogy elhagytalak. A bűnös én vagyok, igen, én. Nyomorult, rongy, céda voltam, de megbántam, ezerszer meg. Szeretni foglak, mint, mint asszony a férjét szeretheti, hűséges ebed, engedelmes szolgálód leszek, csak bocsáss meg.

Simon megkövülten nézett maga elé. Nem, ezt nem várta ettől az asszonytól. Csak nézte, nézte, azután lehajolt hozzá, átkarolta s szerelemittasan sugta:

— Nem, drága egyetlenem, a bűnös én vagyok. Nyomorult, gyáván viselkedtem veled szemben. Bocsáss, te édes szép szerelmem.

És simogatta annak az asszonynak barsonypuha bőrét, csókolt alabastrom nyakát, olajbarna haját s szívtá, szívtá kíváncsú ajkait.

Már most a kettő közül melyik volt a nyomorult?

kolai évtől kezdődőleg egy alapítványi hely betöltése végett a kijelölés megejtése.

Guth Béla harmadaljegyző előadása szerint a július 15-én lejárt hatánapig három pályázó jelentkezett s lejárát után még egy. Jelenkeztek pedig: Scheszták Antal, a városi kertész fia, IV-ik polgáriiskolai bizonyítvánnyal; Schwarz Jenő, néhai bányatiszt fia, realiskolai bizonyítvánnyal, pécsi illetőségű és Bors Kornél, atyja pécsi jogtanár, polgári iskolai bizonyítvánnyal. Határidőn túl jelentkezett Pappert Jenő.

Ez utóbbit, mint elkésztet, figyelmen kívül hagyni javasolja a városi Tanács; az előbbiekre nézve pedig véleményezi, hogy első helyen Bors Kornél, második helyen Scheszták Antal, harmadik helyen pedig Schwarz Jenő jelöltsék ki.

E javaslatot — dr. Kelemen Mihály és dr. Záray Károly rövid felszólalása után — a városatyák egyhangulag elfogadták s több tárgy nem lévén, a polgármester a közgyűlést egynegyed tizenegy után öt perccel bezárta.

Séta a párisi világkiállításon.

(Egy pécsi iparos levele.)

Pécs, 1900. augusztus 7.

Faulstich Pál, a pécsi Hoffmann-gyár rajzolója, küldi nekünk Párisból a világkiállításról az alábbi tudósítást, mely már csak azért is érdekes, mert pécsi iparostól származik s igazán rendkívüli éleslátással teljes és hű képet adja a Szajna melletti Babel világkiállításának, melyben eligazodni bizony nehéz feladat az idegennek.

Faulstich Pál levele a következő:

Páris, aug. 3.

Az egész világból összegyűltek a kiállítók a párisi világkiállításra; minden állam a maga szokásait, művelődését és iparát oly mértékben igyekszik bemutatni, a hogy előrehaladt napjainkig. Nos hát Magyarország is megmutatja a világnak, hogy nálunk is tanult emberek élnek úgy az iparban, mint a kereskedelemben. Bizony eddig Magyarország a külföld előtt nem sokat számított. Hanem most bizonyosságot tesz, hogy ő is oly kulturált, mint Német- vagy Franciaország s hogy nálunk is oly berendezkedések vannak, mint náluk. Az iparban sem vagyunk az utolsók; különösen a mi a gépeket, a műasztaloságot és a könyvnyomtatást illeti. Vannak bizony államok, melyek még mi tőlünk is tanulhatnak valamit. Az egyes csoportok s maga a magyar pavillon, melyet Bálint Zoltán és Jámor Lajos műépítészek terveztek, igazán szépek és remeknek mondhatók. Meg is bámulják a világ minden részéből érkező idegenek s hallani lehet a kijelentést, miszerint nem hitték volna, hogy Magyarország ennyire előrehaladt!

A világkiállítás főbejárata a Konkordiatéren van s „Porte monumentale”-nak nevezik. Igen finomul kidolgozott kupolaszerű díszítmény ez, a melynek tetőzetén egy női alak Páris városát (la ville de Paris) jelzi. Jobbról és balról egy egy magas, monumentális oszlop áll. Elöl a főbejáratától jobbra és balra egy-egy hosszukás relief fekszik, mely a munkát és a szorgalmat jelzi. Az egész igen művészi színekben van tartva.

A főbejáratnál a központot egy nagy vaskapu képezi, melyen Franciaország összes birtokainak címerei díszlenek.

A főbejáratot elhagyva, jobbról és balról különféle emberi és állati alakok vannak köböl, részben bronzból és fából felállítva. Közük megemlíthető egy igen szép, bronzból készült relief (groupe central), mely a III. Sándor-híd (le pont Alexander III.) közepére lesz felállítva.

Következik a kis palota (le petit palais.) Ugy külseje, mint belseje igen csinosan s mégis egyszerűen van építve. Láthatók benne

a 15., 16 és 17 ik századból fennmaradt butorok, mulakatos munkák, bronz műtárgyak, gobelinek és régiségek, miket Franciaország állított ki.

Le grand palais, a nagy palota jön ezután. Külseje és belseje olyan, mint a kis palotái; csinos, de egyszerű. Hanem a kiállított tárgyak, a melyek nemzetközilek, a legnagyobb elismerést érdemlik. Köztük van Zala György »Hungariá«-ja és »Gábor arkangyal«-a; mindkettő valóban művészi munka. Továbbá Kiss Györgytől, a pécsi székesegyház szobrainak alkotójától, Róna, Bezerédy és Ligeti művésztől vannak kiállított tárgyak. A franciaktól kiváló a »La marine« és »L'armée«, igen szép és nagy bronz-csoportok. A szerbektől feltűnő egy szoborcsoport, a »Serbie monument de Kossovo«. Az amerikaiak egy igen szép lovasszobrot állítottak ki. Szóval a szoborkiállítás a legnagyobb elismerést érdemli.

A nagy palota szélső oldalai külön csoportokra vannak osztva s a festészet produktaikat tüntetik fel. Az orosz csoportban igen szépek a »Körmenet« és az »Orosz pár« című képek. A német festészet az első sorban foglal helyet. Igen szép a német képek között a »Die Jagd nach dem Glück« című, mely gyönyörű izléssel van kidolgozva. Az olasz teremben tájképek válnak ki; így a »Velence éjjel« és a »Róma« címűek, A magyar teremben láthatók László Fülöpötől »A pápa« és Vaszary hercegprímás. Azután Benczúr király-arc képe és Munkácsy »Kukoricás«-a. Zigler, Révész és Spányi is igen szép képeket állítottak ki s nagy elismerésben részesíti őket a közönség. Az angol terem nagyon túloz a festészet terén; egyik-másik képe nagyon is sokat mutat, bár vannak itt is szép képek. A spanyol terem is meglehetősen szép dolgokat tüntet fel. Az amerikaiak a »Niagara« víz-eséssel mindenki előtt nagy feltűnést keltenek. A svéd és norvég, úgy az osztrák képművészet is szép. Szóval a festészet az utóbbi években tett nagy haladásának számos tanujelét adja.

A III. Sándor-híd külön az oroszok dícsőségére készült. A két végén két-két monumentális gázlámpatartó van, melyek mellett két-két kis szobor áll.

Az »Esplanade des Invalides« következik erre. A III. Sándor-híd-ről ideérve, balról a földszinten Franciaország állított ki kaminokat, fürdő-berendezéseket, majolikából, márványból, rézből, vasból, fából stb. Továbbá vannak templomberendezések, butorok, modern stilben, igen finom izléssel és könnyű alakban. A kaminok szintén modern stilben vannak tartva s a legjobb benyomást teszik. Igazán mondhatni, hogy a franciák a butoriparban művészek. A fürdőberendezések pazar díszítésükkel tűnnek ki. A díszfestészet, különösen a tapéták, gyönyörű mintákkal tűnnek fel. A francia ékszer- és aranyóra kiállítás egyedüli a maga nemében. A többek között van egy darab gyémánt, mely kisebb tyuktojás nagyságával bír. Az emeleten kisebb-nagyobb szentszobrok, oltárok, szószékek, finom kiállításukkal tűnnek fel. A földszinten jobbról nemzetközi kiállítók vannak; alul a márványtárgyak, felül a könnyebb tárgyak. Elsősorban áll a német butoripar, mely modern stilban, finom díszítéssel válik ki. Az osztrákok is igen nagy izlésről tesznek tanúságot. Magyarország is felveheti a versenyt a butoriparban bármely országgal. A magyar csoportban feltűnő a »Szent István terem«, melyre a kiállítók folyton azt a megjegyzést teszik, hogy »Hors concours«, »Membre de jury.« Igen szépek Faragó Ödön tervei; Machunka, Lengyel Lőrinc, Gelb, Reiss és Purjesz műasztalosok tárgyai.

Itt nagy feltűnést keltenek Pécsről a Zsolnay-gyár majolikái és porcellán-tárgyai; továbbá a székesegyház festményei és a pécsi nemzeti színház díszletei, melyek Pécs díszének mondhatók.

Végül megemlíthetők itt még a német önműködő órák és játékszerek.

A nemzetközi út (Rue des nations) kö-

vetkezik most. Olaszország, Törökország, az Egyesült Államok, Ausztria, Bosznia, Magyarország, Belgium, Norvégia, Németország, Spanyolország, Monaco, Svédország, Görögország, Szerbia, Nagy-Britannia, Dánia, Portugália, Peru, Perzsia, Luxemburg, Finnország, Bulgária, Románia és Mexiko, szóval az összes civilizált államok a Szajna balpartján, egy-egy egész épületet, pavillont építettek, minden állam a saját stíljében.

A magyar pavillon gót stílusban épült, elől egy lakóházat mutat, balról egy kápolnát, jobbról és hátul egy-egy kastélyt tornyokkal. Belül modern stílusban van festve. Láthatók itt elsősorban a régi hadieszközök, háziszerkek és festmények. A díszteremben a pécsi Zsolnay-gyárban készült porcellán huszárok díszlenek, a falakon pedig a huszár-csatakat ábrázoló festmények. A kápolna a legjobb benyomást teszi s régi zászlókkal van díszítve.

A pavillon hygieniqueben a mentési szerkek s különféle higiénikus eszközök láthatók.

A nemzetközi hadászati pavillon-ban a militarizmus története van bemutatva a legrégebb időktől napjainkig. Itt megemlíthető a magyar tengerészeti csoport, mely igen szép és nagyarányú.

A champ de Mars az Eiffel-toronnyal a franciák legszebb dísműve. Finom benyomást tesz a park közepén az Eiffel-torony, megette a műipari nagy palotával, mely felülmúlja ötször is a londoni kristály-palotát. Az Eiffel-torony 300 méter magas és körülbelül 80 méter széles; súlya 7 millió kilogramm. A felhúzó gép a torony aljától a csúcspontig hét perc alatt ér fel.

A műipari palota elején van a »costume-palais«, melyben Páris megmutatja, hogy a divat terén ő az első. A többek között van egy menyasszonyi öltözet, finomul és izléssel elkészítve; uszálya körülbelül két méter hosszú és szabad kézzel, arany zsinórból van kihimezve s drágakövekkel kirakva. Olyan hatást tesz, mintha mesebeli volna; sőt még annál is szebb.

A palais d'industrieben a gép, vas, elektrotechnika, mechanika és optika produktumai láthatók. Vannak óriási villamos dinamo-gépek, oly nagyok, mint egy kétemeletes ház. A legnagyobb egy krefeldi német gyárosé. A gépiparban a németek méltán nevezhetők elsőnek. Magyarországból a »Vulkán« gépgyár és az államvasutak gépgyára mutat be szép dolgokat. Vannak itt mindenféle fa és vas munkáló gépek, földmíveléshez és közlekedéshez szükséges gépek, motorok és dinamók. Franciaország bortermelése; továbbá szappan, üveg, illatszer, cukor, csokoládé stb. iparművek. A villamos és sugárvilámpa nagy feltűnést kelt. Zenei eszközökben is óriási a választék. Kívül áll egy 30 méter átmérőjű nagy földgömb; persze amerikai alkotmány.

Vasárnapokint este gyönyörű kivilágítás van a parkban, mely oly mesés fényű, hogy leírását meg se lehet próbálni. A művészi összeállítás, a vizes és a villamos reflektorok pazar hatást keltenek.

A Szajna jobb partján, a nemzetközi út átellenében, van »Le vieux Paris«, az ősi-Páris. Múlathely ez, hol a szebbnél szebb kiszolgálónők 15. és 16. századbeli öltönyt viselnek. Azonkívül itt áll a Congres-Palais, melyben majd minden nap van valami kongresszus. Megemlíthető itt még az óriási kerék, melynek 30 tülkéje van.

A palais de Trocadero igen szép kert van, vízi medencével, hol sokféle águ szökőkút van. Itt van a kertészeti és virágkiállítás. Vannak azután panorámák, éttermek, kávéházak és bazárok.

A párisi világkiállítás megérdemli az összes nemzetek elismerését. Szép, fenséges és tanulságos. De bizony drága az élet s az idegenek tele zsebbel jönnek, üressel mennek. A mi különben máshol is meg van, nemcsak egy — világkiállításon!

Hírek.

Pécs, 1900. aug. 7.

A másvilágon.

Oh szörnyűség; rettenetes; megőrülök, meghalok, meg...

— Elég!... kiáltottam barátomra, ki mint egy ágyból kilőtt golyóbis rontott szobámba s az elpusztulás különféle neveit zengte felém.

— Mi bajod?
— Meglövöm magam.
— Föltétlenül szükséges ez?
— Szakitani akarok ezzel a világgal.
— Helyes, szakitunk a világgal. Lövünk.
— Van pisztolyod?
— Édes barátom, bizd reám. Lövünk s a többi mellékes.

Rövid idő múlva durrogtak a pezsgős palackok s mi csakhamar mindketten a másvilágon voltunk...

Felséges látvány tárult elénk. Egy végtelen hosszú, szédületesen magas, boltíves teremben különféle színű nagy ködfalók lebegtek. A terem egyik sarkából vörös izzó fény lövelt a ködoszlopokra, melyek a messziről hal-kan felcsendülő zene akkordjaira ütemszerűen imbolyogtak.

Egy sárga ködoszlop hirtelen kivált a tündéres csoportozatból és szédületes gyorsasággal rohant felénk. Nehány pillanat múlva már ott lebegett előttünk. Vad, rikácsoló, ismerős hang ütötte meg füleimet. Körülnéztem s a rémületes képtől káprázott a szemem, szédült a fejem. A ködfátyol nem volt egyéb, mint összes elhalt hitelezőim egy csoportban összetorlódtott lelke. Ott volt a néhány nap előtt elhalt pupos szabó árnya is, kinek a legközelebb tartoztam.

— Meneküljünk, — sugta remegve barátom.

— Hova?

A kérdésre megjött a válasz. Barátom futott eszeveszettül össze-vissza. Utána én, utánam a sárga ködoszlop, vagyis a hitelezők. A terem közepén összerogytunk.

A sárga ködoszlop kísértetiesen táncolt körülöttünk, akárcsak a kanibálok az áldozatok körül.

Majd újabb ködoszlopok érkeztek. A vörös az elhalt szerelmesek, a zöld az aggszűzek, a narancsszínű a tőkepenészek, a fehér a bakfisok, a kék az özvegyek, a viola a fiatal asszonyok, a cinober a művésznők, a szürke a mellőzött drámaírók, a barna a bukkott földesurak árnya volt.

A terem sarkában pedig rémesen villogott a vörös tűz... A purgatóriumnak egy kis része.

— Ez vagy az utolsó nap, vagy pedig minket is árnyakká avatnak, gondoltam. A halk zene ekkor hirtelen erősebb lett, a boltívek ketté nyíltak s vakító világosság tölté be a termet. Megjelent az Ur!

A sárga ködoszlop erre oly rémes táncra perdült, hogy a nyomában támadt erős légvonat kiröpített bennünket a teremből.

Fölbredtünk.

Egy chambre séparée pezsgőtől nedves padlófain feküdtünk mindketten. A kiűritett pezsgős flakók cimboraszója ott hevert egy széles márvány asztalon.

— Hol vagyunk?
— A másvilágon.
— Hogy érted ezt.
— A földi világon. Elég volt az előbbi világból.

— Megírjuk a spiritisztáknak élményeinket.

— Talán inkább az Engel cégnek, mert az ő fertelmes keverékük okozta álmunkban elénk varázsolt csodálatos világot.

— Esküdjünk meg.

— Mire?

— Többé soha nem megyünk a másvilágra.

Megesküdtünk.

... És azóta már harmadszor voltunk a másvilágon. Igaz, hogy nem a pezsgőtől. De hiszen nem mindig van elseje. *Mi.*

Napirend 1900. augusztus 8-án.

Naptár: szerda, aug. 8. — Róm. kath: Cirjék. — Prot.: Cirjék. — Görög-kel. (jul. 26.) Hermolens. — Zsidó: Ab 13. — Nap két 4 óra 48 perckor; nyugszik 7 óra 21 perckor. — Hold két délután 3 óra 10 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 50 perckor.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett enyhe idő, helyenkint csapadék, később derülés és hőemelkedés várható.

— **(Baranyavármegye alapítványi helye.)** Baranyavármegye az általa létesített m. kir. honvéddadapród-iskolai alapítványi helynek az 1900/901. tanévben leendő betöltésére pályázatot hirdetett, mely alapítványi helyre két pályázati kérvény érkezett be. A pályázatok fölött ma tartott ülést a bemutatási jog gyakorlására jogosított alapítványi bizottság *Tormay* Károly alispán elnöke alatt. Megjelentek továbbá a bizottság ülésén *Benkő* Gyula, *Driesz* Lajos, *Mándy* Béla, *Margittay* Péter, *Seeh* Károly, *Szivér* István, *Trshtyánszky* László és *Vadnay* Jenő vm. tb. főjegyző. A két pályázati kérvény közül a bizottság első helyen *Bácsmezei* Rezső dunaszekcsői számtartó kérvényét — ki Bácsmezei Géza Adolf nevű fiát kérte felvétetni — második helyen *Solti* Gyula siklósi tanító kérvényét — ki hasonló nevű fia felvételét kérte, — mutatta be döntés végett a m. kir. honvédelmi miniszternek.

— **(Gyűjtés a Szent-Háromság szobor alapja javára.)** *Prell* Géza Lajos szerkesztőségünkhöz öt koronát küldött az új Szentháromság-szobor alapja javára. Midőn az első adományról megemlékezünk, felhívjuk lapunk olvasó-közönségét, hogy a Szent-Háromság-szobor alapjához adományaikkal hozzájárulni sziveskedjenek. Az új Szentháromság-szobor díszére fog válni egész Pécs városának s maradandó emléke lesz a város lakosai valóságos érületének és nagylelkű áldozatkészségének. A Szentháromság-szobor-bizottság nevében *Majorossy* Imre polgármester legközelebb ki fogja bocsájtani a gyűjtésre vonatkozó felhívást. Adományokat lapunk szerkesztősége is elfogad s rendeltetési helyére juttat.

— **(Element a regiment.)** Aktuális lett nálunk ma a „megyek a regiment után” kezdetű chanson, melynek egyébként vidám melódiája, most melancholikus kadeneciákban hangzik el a pécsi szobacikák ajkáról. A pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred Pécssett állomásozó zászlóaljai ma reggel hat óra után indultak el Pécsről a katonazene hangjai mellett. Derék katonáink Budapestre mennek az augusztus hó végén tartandó ottani összpontosított nagygyakorlatokra. Az ezred aug. hó nyolcadikán Zombán, augusztus hó kilencedikén pedig Felső-Hidvégen és a Stankovicszky major között tart éjjeli gyakorlatot. Augusztus hó tizedikén az ezredtörzs két zászlóaljjal Vajtán és két zászlóaljjal Bikácsban tart gyakorlatot s aztán folytonos s csak néhány napi pihenéssel megszakított gyakorlatozás közben folytatják útjukat Budapest felé.

— **(Személyi hír.)** *Vaniss* Sándor, járási főszolgabíró, ma reggel hat heti szabadság után Pécsre hazaérkezett, s átvette hivatala vezetését.

— **(Országos vásárunk)** épen nem nevezhető sikerültnek. Lanya és csendes volt a vásár s nem felelt meg a nyári vásárhoz fűzött reményeknek. Az állatvásáron lovakból, szarvasmarhákból kevés volt a forgalom; sertésvásár pedig alig volt. Összesen 1100

átírás eszközöltetett; nagyobb kereslet csak a lovaknál volt, melyeket tiroli és olaszországi kereskedők vettek.

— **(Somogyvármegye)** törvényhatósági bizottsága tegnap tartotta *Tallian* Béla főispán elnöke alatt Kaposvárott közgyűlését. *Chernel* Gyulának, az idei 900 éves Szent-Istvánnap méltó megünneplésére vonatkozó indítványát helyesléssel fogadták. Az ujonnan rendszeresített ötödik aljegyzői állásra *Gyarmathy* tb. aljegyzőt egyhangulag megválasztották. A jövő évi költségvetést megállapították, a fedezetnek szükséges 2%-os pótdótot megszavazták. A jegyzői és bírói fizetést felemelték és több kisebb ügyet intéztek el.

— **(Kilépés a papság kötelékéből.)** *Simon* Lajos, pécs-belvárosi segédlelkész — mint értesülünk — kilépett a pécsi egyházmegyei papság kötelékéből, illetve a napirendből. A manapság ritka és méltán szenzációt keltő kilépés alapja — talán ha nem is írjuk, mindenki kitalálja — szerelem. *Simon* Lajos már hosszabb idő óta érdeklődéssel viseltetett egy feltűnő szépségű, terezováci urileány iránt s most csak szíve vágyát követte, mikor a napirendet odahagyva, a világi életbe lépett, hogy feleségül vehesse azt, a kit szeret.

— **(Harc katonák és rendőrök között.)** Egy *Szabó* József nevű falusi legény, mint tartalékos katona most volt berukkolandó fegyvergyakorlatra. Ezt megelőzőleg tegnap az országos vásáron már délután berugva mulatott a lacikonyhában, úgy, hogy este hét óra tájban egy rendőr ki akarta vezetni onnan, mert mindenki beleszórt. Azonban a vásáron levő sok szabadságos és tényleges katona *Szabónak* fogta partját s egyszerre vagy százan összefutottak s *Szabót* a rendőrök kezei közül kivették. A városházáról hat rendőr ment a budaikülvárosi rendőrkülönítmény segítségére, de a sok katona bajonettet rántva bizony szétverte őket. *Hermann* rendőrkáplárnak a kardját is elvették, valamint egy mezőrendőrtől is elragadták a kardot. *Trixler* Aladár rendőrbiztos is megjelent a helyszínén és csak az ő lélekjelenlétének köszönhető, hogy véres kaszabolás nem történt. *Trixler* a Frigyes-laktanyába küldött s a katonai készenlét tudta csak a tömeget szétoszlatni.

— **(Áthelyezés.)** *Itj. Szűcs* József, állami végrehajtót Szegzárdról az ipolysági pénzügyigazgatóságához, helyezte át a pénzügyminiszter.

— **(Sertések a csárdában.)** A tarcsa pusztai uradalom panaszt emelt a napokban a hatóságnál, hogy sertésállományából eddig ismeretlen tettesek tizenhat darab hízott sertést elhajtottak. Az uradalom panasza folytán megindították a nyomozást, melynek során a tettest ugyan még nem fogták el, azonban a sertéseket megtalálták. Nyomozás közben — ugyanis — tudomására jutott a hatóság embereinek, hogy a csontosi csárdába a napokban éppen tizenhat darab sertést hajtottak be. Azonnal elmentek a csárdához, hol tényleg meg is találták az állatokat, melyek ugyanazonosak a Tarcsa-pusztáról elhajtott sertésekkel. *Glöckner* János, a csontosi csárda tulajdonosa, kihallgatásakor azt vallotta, hogy a sertéseket előtte névleg ismeretlen sertéskereskedőtől vette, kik megígérték neki, hogy az állatok járlatleveleit — melyek most a tulajdonosok neveinek átírása végett hatósági kézben vannak — legközelebb megkérdezik. A nyomozást a tettesek után — természetesen — folytatják.

— **(Tűz.)** Mint értesülünk, Egerághon tegnap hajnalban kigyuladt *Klein* Ferenc odaváló lakos udvarában egy kazal szalma, melytől a sertésöl és az istálló épület is tűzet fogott. Szerencsére azonban szélsédes volt, s így sikerült az önfeláldozóan segédkező szomszédoknak a tüzet még ideje korán eloltani, úgy hogy a kár, mely különben biztosítás által megtérül, lényegtelen.

— **(A mária-gyűdi zarándoklat.)** A magyar katolicizmus kilencszázéves jubileumának a pécsi egyházmegyében megünneplésének második része lesz a Kisasszony-napjára *Mária-Gyűdre* menő zarándoklat, melyet *Hetyey* Sámuel megyéspüspök személyesen fog vezetni. A zarándoklat végleges programja a következő: indulás szeptember hetedikén (pénteken) reggel félhét órakor a püspök vezetésével a székesegyház elől. Délelőtt 11 órakor Szalántára érkezik a bucsujárás, hol délután 1 óráig megpihen. Délután négy órakor érkezés Gyűdre, hol az est beálltaig a hívek gyónása történik meg. Kisasszony-napján, szeptember 8-án, 9 órakor püspöki mise lesz, mely alatt a pécsi Dalárda énekel régi egyházi dalokat. Utána szentbeszédnek lesznek magyar, német és horvát nyelveken. Majd a püspök által készített emlék-keresztet szenteli fel a megyéspüspök. *Kiss* György szobrász ma érkezett levele szerint a Havihegyen felállítandó keresztnek hasonló monumentális emlék-kereszt már készen van és szállítható. Déli 12 órakor a bucsusok visszaindulnak s este nyolc órakor érkeznek Pécsre, hol ünnepélyesen fogadtatnak. A körmenet a székesegyházba tér s ott hálaimával ér véget az ünnepség. A kik a körmenetben résztvenni akarnak és elszállásolás s ellátás tekintetében felvilágosítást óhajtanak, forduljanak *Erreth* Jánoshoz, a rendezőbizottság elnökéhez.

— **(Névmagyarosítás.)** *Goldstein* Miksa, szigetvári illetőségű, ugyanottani lakos vezetéknévénél „Gál”-ra kért átalakztatása befügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Végzetes gyermekjáték.)** A gyermekek szokásos „hintá” játéka a napokban végzetes következményekkel járt Ó-falu községben, hol két odaváló gazdálkodó gyermek: a nyolc éves *Kiss* János és a hat esztendő *Szumy* József egy országuti termésköre deszkát helyezve, hintázni kezdtek. Egy darabig a legkedélyesebben folyt az ujongó gyermekek játéka, míg egyszerre a deszka hirtelen lecsuszott a termésköről, meg pedig oly szerencsétlenül, hogy a kis *Szumy* József lábát előtte, melyen oly súlyos zúzódásokat szenvedett, hogy lábát alkalmasint amputálni kell.

— **(Jelentés a vizről.)** A tömörnői hivatal a Tettye-forrás vizálasáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 7-én reggel 2066 köbméter.

— **(Árlejtések a vármegyén.)** Ma délelőtt kilenc órakor tartották meg a vármegyén a baranyavár, siklós, mohács, pécsváradi és hegyháti járási közutak műtárgyainak (hidak, vízátereszék stb.) javítási munkálatai teljesítésére az árlejtést. Az árlejtő bizottságban *Tormay* Károly alispán elnöke alatt megjelentek *Kossits* Kamill vármegyei főjegyző, *Kovácsfi* Kálmán tömörnök, *Igalics* Radivoj főpénztárnok és *Gyenes* Kletus főszámvévő. A baranyavári és siklósi járási közutak műtárgyainak kijavítására csupán egy ajánlat érkezett. *Weber* József pécsi lakos ajánlata, ki a 3674 korona 57 fillér kikialtási ár, illetve előirányzati költségéből két és fél százalék arányban mellékelt hajlandó a munkákat teljesíteni s így ezt a vállalatot neki adták át. A mohácsi, pécsváradi és hegyháti járási közutak műtárgyainak javítására két ajánlat érkezett be. *Weber* József pécsi és *Schwara* Hermann pécsváradi vállalkozók ajánlatai. Ezek közül *Schwara* Hermann ajánlatát fogadta el a bizottság az 5213 korona 8 fillér kikialtási ár, illetve előirányzati költségéből 5 3/4% arányban mellékelt.

— **(Rablómese.)** Az utóbbi időben nagy közkezdveltségnek örvendenek a tolvajok

között az úgy nevezett »rabló-mesék«, melyek el akarják magukról a gyanút háritani. Eme nem szokatlan históriák legujabbika a napokban történt Romonyan, hol éjnek idején Varga Kalapos János, odaváló gazdálkodó pincejéből néhány zsák friss törésű idei kukoricát, istállójából pedig egy vadonut új lószerszámot loptak el. Mikor a lopást követő reggelen a gazda bement istállójába, legnagyobb meglepetésére ott találta a földön fekve, megkötözve Cukó Vilmos nevű kocsisát, ki keserves panasza fakadt, hogy az elmúlt éjjel őt ismeretlen emberek alnában megtámadták, megkötözték s aztán elkövezték a lopást. A jéhszemű gazda hitelt adott a kocsislegény szavainak s így értelemben tett jelentést az esetről a hatóság embereinek, kik azonban ismerve az ilyen fogásokat nem hitték el a rabló mesét, hanem alaposan vallatva fogták a kocsislegényt, ki aztán megtörve a sok kekeresztelés sulya alatt végre is bevallotta, hogy a lopást egy Kanács István nevű társával ő követte el s hogy a rablómesét csak a saját védelmére eszelte ki. A tolvaj kocsislegényt átadták a bíróságnak, bűntársa után pedig megindították a nyomozást.

— **(Körözött boltos.)** Grünbaum Izidor határozottan ügyes ember. Volt neki egy boltja Szolnokon, melynek mint sok más boltnak is meg volt az a hibája, hogy nem ment sehogy sem. S miután a legpoétikusabb hajlamu kereskedő sem tud napsugárból megélni, hat kapta magát Grünbaum Izidor és becsukta a boltját, aztán kerekét oldott, úgy, hogy hitelezői nem tudtak ráakadni. Ezért aztán, nehogy Grünbaum Izidornak utközben valami baja essek, köröztetik most s erős reményeket táplálnak a viszoatlátás örömei irányában.

— **(Gyújtogatás.)** Bar.-Lőcsről írja levelezőnk, hogy ott tegnapelőtt éjjel tizen-

két órakor kigyuladt Tényi János nyugalmazott tanítónak a szérűjén egy asztag buza. A tűz valószínűleg gyújtogatás útján keletkezett; azonban a kár megtérül, mert a leégett buza biztosítva volt. A gyújtogatókat most keresik.

— **(Adomány a havihegyi keresztre.)** A havihegyi kápolna mellett felállítandó keresztre Mestrics Imre négy koronát adományozott.

— **(Eltűnt pénz.)** Hoffmann Matyás, okorvölgyi lakos, tegnap bajlott az országos vásárra, hogy egy borjut vegyen. De nem vett, hanem este elment egy leánnyal az Udvardy kocsmájába s ott még két leány társaságában táncolt s mulatott. Melege lévén, kabátját felakasztotta egy fogásra, majd kiment s mikor az udvarról visszatért, nem találta a kabátja zsebében egy kis könyvben levő kilenc darab öttörintsből álló készpénzt. Karát bejelentette a rendőrségnek s a nyomozás során ma a könyvecskét az udvaron egy kő alá dugva megtalálták ugyan, de a pénz nem volt benne. Hogy ki lopta el a pénzt, most keresi a rendőrség. A káros pedig elmondhatja: »se pénz, se borju!«

— **(A repülőgép áldozata.)** Nem Zepelin baróról van szó, ki legutóbb próbált szerencsét a maga kormányozható léghajójával, hanem egy szerencsétlen nyolcvanöt éves Gerő János nevű ocsárdi emberről, ki gyermekeinél lévén tartásban, egyéb jó dolog hiányában már évek óta a repülőgép feltalálásával kinozza öreg fejét, mely végre is nem bírta a sok túlfeszített gondolkodást s meghibbant, szóval az öreg ember elmebeteg lett. A napokban még szörnyű módon fontoskodva fúrta faragcsálta az ő repülőgépjének alkatrészeit, míg tegnap hirtelen otthagya a munkáját és futásnak eredt. Mire utólérték, szomorodva látták a hozzátartozói, hogy az öreg ember megbolondult. Jelentést tettek az esetről a ható-

ságnál, mely majd intézkedik a repülőgép áldozatának az orsz. tébolydába szállítása iránt.

— **(Bátorság a fő!)** Istvány János ó-falui lakos a napokban egy nagy, öt pecsétes levelet kapott, melyről azonban alig tudta kisütni, hogy vajjon honnan jött s mi a tartalma. Valami nem remélt szerencsére gondolva, az egyik olvasni tudó szomszédjához vitte a levelet, melyről csakhamar kisült, hogy az egész levél tartalma nem egyéb egy kis névtelen cédulánál, melyre nagy betűkkel volt felírva: »Bátorság a fő!« Természetes, hogy az olvasni tudó szomszéd sem volt képes magyarázatot adni a misztikus tartalmu cédulának s tán máig sem volna a dolog felderítve, ha véletlenül meg nem történik az a furcsa história, hogy a levél mekerkezése napjának éjjelén, eddig ismeretlen tettesek feltörték Istvány János élesekamráját, melyből egy zsák lisztet kívül többféle élelmiszert is elemelek. A káros természetesen jelentést tett az esetről a hatóságnak s most azzal a rejtélyes levelel — mely esetleg tolvaj vice is lehetett — hozzák kapcsolatba azt a lopást. Hogy mennyiben függ össze a két dolog egymással, azt nem tudni még eddig, de annyi bizonyos, hogy vidéki tolvajaink már egészen fővárosi zsánerben működnek.

— **(Lábszij és a dikios.)** Krohn József, szabóesi lakos csizmadianak van egy körülbelül tizenkét éves Hatos Imre nevű inasa, kinek minden egyéb csizmadiai hibáján kívül meg van az a hajlama, hogy dacára még elég fiatal korának, már tehetséges haziszarkává fejlődött ki, vagyis a mi nem ingatlan, az Hatos Imre kezében elvesz. A napokban gazdája azon csípte rajta a nagyreményű süvölvényt, hogy asztala lábjából negyven fillért elcsent. A gazda haragja természetesen a csizmadiaknál szokásos módon nyilatkozott meg. Elővette az obligat

a gonosztevőt Luiginek hívtak, Bukarestből jöttek, valószínűleg nagy bűnösök voltak, a rendőrség elől bujkáltak és sok pénz es dragaság volt náluk!

Az a Luigi rettenetes vadállat volt; embertársát megölni, előtte csekély dolog volt! Beszélte ő mindenféle nyelven — s ő kerítette vissza a megszökött szakácsnő által elloptott holmikat is. Ne is kérdezze ön, mi módon. Az az ember mindenre képes volt. A vén asszonynyal azt hitette el, hogy őnt lerészegíti, aztán kiveteti a városból, hogy aztán eltávozzék s azt mondassa, ő mit sem tud — ön bizonyosan mélyen a pohár fenekére tekintett valahol — s mindezt tulajdonítsa önmagának! Pedig a gonosztevőnek már akkor is megfordult a fejében, hogy legokosabb lesz őnt végkép eltenni láb alól, anélkül, hogy bárki gyanusítaná őt.

Ő irta nevemben az önhöz intézett levelet, a vén asszony pedig engem ravasz módon eltávolított a háztól.

En mit sem gyanítottam; de attól a gonosz Luigitől szörnyen féltem. Ő gyakran mondta nekem: »Ugy kitekerem a nyakadat, mint a csibének!« És ilyenkor szörnyen csavargatta a bajuszát.

Ilyen társaságba kerültem én . . . Ugy szégyenlem magamat, hadnagy ur! Még most is keserű könnyeket hullatok, ha rá gondolok . . . Hiszen nem arra születtem, hogy oly aljas társaságba keveredjem! De hát ezen többé már nem lehetett változtatni! Már minden megtörtént! Egyszerre szörnyű felelem szállt meg s így menekülésre kellett gondolnom, mert lássa ön, mi lett volna belőlem, ha a rendőrség minket elcsip? Az az átkozott Luigi rögtön megszökött, mihelyt megtudta, hogy ön élet-

mával ez előtt állt a kerevet s valószínűleg ezen át közeledett hozzá a gyilkos és ragadta őt meg hátulról.

Wassiljevics Kusma benyújtotta a büntetőtörvénytörvény-székhez kellően fölszerelt vádiratát. A pör megkezdődött. A szelrozsa minden irányában nagy gonddal számozott jelentéseket s rendeleteket küldtek szét; annak idején érkeztek is válaszok s további kérdések, szintén gondosan megszámozva; de ezzel aztán az egész ügy el volt intézve. A gyanu alatt állott egyéneket mintha csak a víz nyelte volna el s velők eltűnt az elrabolt kormánypénz is; ezerkilencszázhetven rubel és néhány kopek bankjegyekben és aranyban. Ez abban az időben jelentékeny összeg volt! Tíz egész évig nyögte Wassiljevics Kusma a fizetéséből való levonásokat, kárpótlásul, míg végre e kötelezettség alól fölszabadulhatott.

XXVI.

Eleinte Jergunoff tökéletesen meg volt győződve arról, hogy Emilia, az ő hűtlen »cukorbáb«-ja volt oka az egész szerencsétlenségnek; hogy ez a leány tervezte ellene az összeesküvést.

Emlékezett még, hogy aznap, mikor vele utólszor beszélt, a divánon egész gondtalanul elaludt; hogy felébredtekor a leány mellette térdepelt és zavarba jött; végre eszébe jutott az is, hogy akkor este az övjén festést fedezett föl, melyet alkalmasint azzal az ollóval vágott azon a »cukorbáb«, a melyet ő ennek a zsebéből kivett.

— Kétségkívül észrevette, hogy pénz volt nálam — gondolta Wassiljevics Kusma — s elmondta azt annak

lábszját s azzal kezdte verni a fiút, ki azonban kiszabadította magát a majsztér kezei közül és dikicsét fogott, melylyel a gazdája karját megsebesítette. A koraérett mákvirágot teljeltették a bíróságnál.

— **(Az országos kath. nagygyűlés.)** Az országos katolikus nagygyűlésnek programját a bizottság a következőkben állapította meg: Augusztus 16-án csütörtökön: Este 8 órakor ismerkedési est székes fővárosi vigadó éttermeiben. Étkezés tetszés szerint. Az ismerkedési estén hölgyek is részt vesznek. Augusztus 17-én pénteken: Reggel 9 órakor szent mise. Veni Sancte a belvárosi plébánia-templomban. Augusztus 18-án, szombaton: Reggel szentmise a belvárosi plébánia templomában. Tíz órakor diszülés 5 felségének 70-éves születés napja alkalmából. Délután 2—5 óráig szakosztályi értekezletek. Este a nagygyűlés tagjai részt vesznek az eucharisztikus körmeneten. Augusztus 19-én, vasárnap: Reggel 9 órakor szent mise a belvárosi plébánia templomában. Tíz órakor nyilvános ülés a fővárosi vigadó disztermében. Délután 2—5 szakosztályi értekezletek. I. szakosztály: A vigadó kistermében. II. szakosztály: A Szent István-társulat disztermében. III. szakosztály: A kegyesrendiek nagytermében. IV. szakosztály: A központi papnevelő disztermében. Délután 1 órakor diszében a vigadó disztermében. Egy teríték ára 2 forint. Az ebéden hölgyek is részt vesznek. Augusztus 20-án, hétfőn: A nagygyűlés részt vesz a Szent István napi körmeneten. A módosítások iránt később intézkedik a bizottság. A nagygyűlés tagjai jelvényei már elkészültek. A jelvény paizsalaku és keresztrel díszített. Kék alapon a primásnak a millenniumkor mondott következő jelmondatát viseli: „Kereszt tartotta fenn a hazát” és az 1000 — 1900 évszámokat. A jelvényt a tagok nemzeti szintű csokron fogják viselni.

Művészet, irodalom.

○ A „Magyar Protestáns Irodalmi Társaság” I. évi szeptember 18. és 19-dik napján Pozsonyban tartja rendes közgyűlését. Tárgysorozat: I. Tagok közgyűlése 18-án este fél 7 órakor a theol. akadémia tanácstermében (Koncent-utca 13. sz., I. em.) 1. Jelentés az 1899. évi számvizsgálatról. 2. Az 1900. évi költségvetés megállapítása. 3. Jelentés a Koszoru füzetek 1899. évi forgalmáról. 4. Jelentés az 1900. évi kiadványokról. 5. Kiseb ügyek. 6. Indítványok (Hitvédelmi füzetek megindítása). II. Istentisztnet 19-én d. e. 9 órakor a Bél Mátyás-utcai evang. templomban. (Gyülekezés 3/4-9 kor az ó-lyceumi könyvtár-teremben. Konvent-utca 15. sz.) Imádkozik: dr. Bartók György erdélyi evang. ref. püspök. Prédikál: dr. Masznik Endre pozsonyi evang. theol. tanár. — Adakozás a Társaság „Károli-alap”-jára. III. Nagy gyűlés 19-én d. e. fél 11 órakor az új-lyceum tornatermében (Új telep). 1. Elnöki megnyitó. Gyurátz Ferenc püspök, a társaság lelkes elnöke. 2. A társaság üdvözlése a felkért diszelnökök által és pedig a dunáninneni evang. egyházkerület részéről: dr. Baltik Frigyes püspök által; a Pozsony városi evang. gyülekezet részéről: Günther M. Vilmos kir. tanácsos, egyházfelügyelő által. Válaszol: Hegedüs Sándor v. b. t. t., kereskedelemügyi miniszter, a társaság világi elnöke. 3. Titkári jelentés. Szóts Farkas budapesti theol. tanár, a társaság titkára. 4. Felolvasás. „Egyesületi tevékenység az egyházban”. Ritók Zsigmond nagyváradi kir. táblai elnök. 5. Felolvasás. „Bél Mátyás”. Markuszovszky Sámuel pozsonyi igazgató. 6. Elnöki zárszó. Hegedüs Sándor világi elnök.

Törvénykezés

§ Csöd. A kaposvári kir. törvényszék Grünbaum R., bejegyzett babócsai kereskedő ellen a csödtörvényt elrendelte. Csödbiztos dr. Babócsay Jenő törvényszéki albiró; tömeggondnok dr. Stein Már, helyettese dr. Löwentritt Ödön ügyvédek. Igénybejelentési határidő szeptember 20.; felszámolási határnap szeptember hó 25. ike.

T a n ü g y .

)(**Katholikus tanítók ünnepi kongresszusa.** A katolikus tanítók II. országos ünnepi nagy gyűlését rendező bizottság Ember Károly d.-elnök, Walter Károly pénztáros, dr. Zelliger Vilmos és Cikes Imre részvételével tegnap értekezletet tartott, melyen megállapították a részletes programot és elhatározták, hogy a jelentkezések határidejét kiterjesztik f. hó 11-ig. Örömmel vette tudomásul a bizottság dr. Walter Gyula apátkanonok elnöktől, hogy az esztergomi főkáptalan 600 koronát szavazott meg a kath. tanítók kongresszusának Esztergomban való fogadtatásának költségeire.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. augusztus 7.

— **Gyujtogató odalisk.** Konstantinápolyban a Yildiz-kioszkban, abban az épületben, a hol Ozman basa lakott, tudvalevőleg tűz pusztított. Most az a hír érkezik, hogy a gyujtogató magának a szultánnak egy odaliskja volt. A hölgy Ozman basa asszonyainál tett látogatásai alkalmával meglátta

a vén boszorkánynak s a másik két ördögnek, törbe csalt ama levelével . . . és végre is hatalmukba ejtettek. De ki hitte volna ezt a leánytól?

Aztán előidézte képzeletében Emiliának szép vidám arcát s nyájasságot visszatükröző szemét.

— Oh, asszonyok, asszonyok! — kiáltott föl fogcsikorgatva! — oh, a krokodil fajzat!

Azonban, midőn a kórházat lakásával végkép fölcserélte, olyasmiről értesült, mi őt ismét bohóvá tette, sőt tökéletesen megzavarta.

Aznap, mikor őt félholtan a kórházba szállították, egy leány, ki a leírás szerint úgy hasonlított Emiliához, mint egyik csöpp víz a másikhoz, sirva és zilált hajjal ment az ő lakására, kérdezősködve utána s aztán mint az örült, futott a kórházba.

Ott azt mondták a leánynak, hogy Wassiljevics Kusma aligha éri meg a következő napot s ekkor az kétségbeesett arccal, kéztördelve távozott el.

E szerint úgy látszott, hogy ő neki a merényletről nem volt tudomása s a gyilkosságban egyáltalában nem vett részt . . . Vagy talán őt is megcsalták? . . . Talán nem kapta meg a zsákmányból a neki ígért részt? Vagy egyszerre bűnbánat szállta volna meg? . . . De hiszen ő Nikolajeffet amaz undok vén asszonynyal hagyta el s bizonyosan értesült mindenről.

Wassiljevics Kusma örökös töprengéssel töltötte idejét s gyakran untatta inasát, midőn újra meg újra kérdezősködött tőle, felszólítva őt, írja le körülményesen, milyen volt az a leány, a ki őt kereste s ismételje annak a szavait.

XXVII.

Másfél év múlva Wassiljevics Kusma egy német nyelven írt levelet kapott Emiliától — alias Bengel Erikeriktől — melyet ő rögtön lefordított s azt nekünk később gyakran mutogatta. Tele volt ez helyesírási hibával s fölkiáltó jellel. A borítékon a boroszlói postajegy volt látható. A levél következőleg hangzott:

„Jürghenoff hadnagy urnak!

Feledhetetlen, kedves, páratlan Florestanom! Mily gyakran vágytam önnek levelet írni! De fájdalom, mindig halogattam azt, noha rám nézve nem volt borzasztóbb annál a gondolatnál, hogy ön azt hiszi, én is részese voltam ama gyalázatos orgyilkosságnak! Oh, drága hadnagy ur, higgye meg nekem, hogy az a nap, a melyen értesültem, hogy ön életben van és egészséges, legszebb napom volt teljes életemben!

De én nem azért írom ezt a levelemet, hogy magamat teljesen tisztázzam! Nem, én nem akarok hazudni.

Valóban én voltam az, a ki először fölfedezte, hogy ön a derekához csatolva, magával hordja a pénzt. (Egyébiránt a sertés és marhakereskedők nálunk épp így cselekszenek.) És olyan meggondolatlan voltam, hogy elbeszéltem a fölfedezésemet! Sőt tréfából azt is mondtam, mily mulatságos lenne az, ha abból a pénzből egy keveset kicsipnénk! De a vén boszorkány (Florestan ur!) ő teljességgel nem volt nagynénem!) azzal az istentelen szörnyeteggel, Luigival és cinkostársával tervet kovácsolt. En, anyám sirjára esküszöm, hogy mai napig sem tudom, miféle emberek voltak azok! Csak azt tudom, hogy azt

az ékszereket, a melyben ötszáz ezer frank értékű, mesésen szép gyűjtemény van. Nagy vágyat érzett a kincsek után és mivel más képp meg nem szerezhette azokat, meg egyezett az ottani két eunukkal, hogy felgyűjtják a kioskot és ezek az általános zavarban ellopják az ékszereket. A csiny nem sikerült, mert a tüzet hamarosan eloltották és az egyik eunukot akkor csípték el, a mikor el akarta rejteni az ékszereket. A két arabust és gyűjtőgató asszonyt a szultán parancsára letartóztatták.

— **Tömeges mérgezések.** Szenzációs mérzési eset foglalkoztatja Páris egyik legnagyobb kerületének közönségét. A Notre Dame des Champs kerületből néhány nap óta a feljelentések egész serege érkezik a rendőrfőnökhöz, a melyekben tömeges mérgezési eseteket hoznak a rendőrség tudomására. A vizsgálat kiderítette, hogy a haláleseteknek oka beteg állatok husa volt, a melyet egy kerületbeli mészáros árusított olcsó árakért szegény munkásoknak. A rendőrség tegnap letartóztatta a mészáros, tüzletét pedig bezáratta.

— **Amerikában meghalt 48-as honvéd.** Magyar Mihály 48-as honvédtiszt, mint egy pittsburgi lap jelenti, Clevelandban meghalt. Magyar 1823-ban született és 77 éves volt. A szabadságharc kitörésekor tiszt volt s átlépett a honvédséghez. Számos csatában vett részt s golyósebet is kapott. A fegyverletétel után Amerikába vándorolt és St. Louisban, majd Pittsburgban élt, mint az osztrák-magyar konzulátus hivatalnok. Magyar mint író tevékenyen működött és számos fővárosi lapnak volt a levelezője. Néhány évvel ezelőtt Clevelandban telepedett le, a hol belépett Percel Lajos banküzletébe. Az utóbbi időben már csaknem teljesen megvakult.

— **A világ minden részéből.** Ausztriában igen kevés ember él 60 évnél nagyobb életkort.

A francia gyárakban készült dolgok egyharmadrésze asszonyok és leányok munkája.

Az orosz császári háznak van az uralkodóházak közt a legnagyobb értékű ékszer és gyöngy gyűjteménye.

Az utóbbi időkben Sioux Cityben, I-a, 6000 vadlovat adtak el.

Szent Pétervárott éjszaka van a nappal. Éjfélutáni egy órakor az utcák a legélénkebbek. Alig van színház, a melyben éjtélnél előbb kezdenek meg az előadást.

Viktória angol királynő ékszergyűjteményének legszebb darabja egy zöld színű gyémánt.

Ázsiában 220 angol és amerikai nőorvos van.

Hamburgban az elmúlt évben volt olyan 82 nap, a melyen napfény egyáltalán véve nem volt.

Dél-Afrikába a búr háború alatt 150 ezer lovat szállítottak.

Japánban faból vagy szalmából készült cipőket viselnek.

Egy Annapolis mellett fogott cápa gyomrában egy pár nadrágot találtak.

Legújabb statisztikai adatok szerint a világon 122 millió sertés van.

Egy new-yorki muzsikusként a nyakáról egy borbély lenyiszált egy anyajegyet, most a muzsikusként 5000 dollár kártérítési pert akasztott a borbély nyakába.

Khinában már Krisztus születése előtt 27000 évvel ismeretes volt a tea.

London városa saját maga rendezte be a telefonhálózatot, a mely 5 millió dollárba került. Számítanak rá, hogy a telefonnak 40 ezer előfizetője lesz.

Egy francia olyan kerékpárt talált fel, a melyet öt perc alatt szét lehet szedni, egy ládába rakni és újra összerakni.

Japan lakossága meghaladja a 45 milliót.

Közgazdaság.

Minő az aratás.

Julius hó utolsó harmadában tikkasztó hőség és szárazság uralkodott, melyet csak a hó utolsó napjaiban váltott fel a hűvösebb esős idő s ez részben felfrissítette a már már fonnyadni kezdő kapás növényeket. A szárazság — amár az aratási és cséplési munkálatoknak kedvezett — de másként a rekkenő hőség sok kárt okozott. Az összes kalászos termények ugyszólván az egész országban szenvedtek tőle, elannyira, hogy úgy a buza, valamint a rozs, árpa és zab is számos vidéken észrevehetően kedvezőtlenül fizetett. Julius hó végén főleg a felvidéken és az erdélyi részekben folyt az aratás, tehát ott, a hol elég jó minőségre és kielégítő mennyiségre is számítottak; ámde ezeken a vidékeken is, sajnos, nagyjából csalódás érte a gazdákat s ennek folytán általában az egész ország terméskilátása is csökkent.

Ezt a csökkenést a gazdasági tudósítók jelentései szerint főként a rekkenő hőség és az ezt megelőző viharos időjárás, továbbá eső és jégeső idézték elő.

Általában tehát a gazdasági tudósítók eddigi jelentéseiből az vehető ki, hogy az idei gabonatermés várakozáson alul maradt.

Az őszi és tavaszi buza. A gazdasági tudósítók közül többen ismét panaszkodnak a terméseredmények silánysága miatt, sőt sok helyről erős mértékű csalódásról adnak számot, a már említett kedvezőtlen időjárási viszonyok miatt az okból — bár a termést viszont több helyen elég jónak, sőt határozottan jónak is jelzik, ennek ellenére a termés-átlag egészben véve mégis ismét csökkent, jó formán az országnak minden vidékén. A csökkenés 270.000 métermázsára tehető. A remélhető összes termés föltéve, hogy a bevett terület tényleg 5.515.000 kat. holdra terjed — mintegy 36-58 millió métermázsára becsülhető. A múlt évben termett 38-45 millió métermázsára és így az idei termés mennyiségre közel 2 millió métermázsával lesz kisebb és minőségre nézve is legalább 15-20 százalékkal lesz gyengébb, mint az 1899-iki termés volt.

A rozs termés-eredményeinek közül is több helyen sok csalódás érte a gazdákat, nemcsak minőségileg, hanem mennyiségileg is. Hőség, vihar, eső és jégeső jelentékeny kárt okozott az egész országban. Néhál a kevésbé károsodott rozsvetések között van elég sok szép és jóminőségű mag és ezeken a helyeken a mennyiség is kielégítő. Átlag azonban az összes rozstermés csak gyenge közepesnek mondható. Az egész ország terméseredményét figyelembe véve, remélhető összesen körülbelül 10-33 millió mmázsra. Tavaly közel 12 millió métermázsra termett. A rozs termés is jóval kevesebb tehát, mint a múlt évi volt, még ha figyelmen kívül hagyjuk is azt a körülményt, hogy a learatott terület korántsem volt olyan nagy, mint a bevetett terület.

A tavaszi árpa terméskilátások szintén nagyon sok helyen csökkentek. A hőség többnyire hirtelen megérlelte az árpát is és ennek folytán a minőség körül több helyen mutatkozik nagyarányú visszaesés. A tavaszi árpában a remélhető termés 11-27 millió métermázsra körül lesz. Tavaly 13-41 millió mmázsra termett. Szemben a július 20-iki állapottal, az árpa terméskilátás csökkenése mintegy 190.000 mmázsra. Az árpát a hegyi vidékeken még aratják, másutt azonban már cséplés folyik.

A zabban is sok kárt okozott a július havi tikkasztó hőség, de károsította azt ezenkívül még a vihar és itt ott a jégeső is. Különösen a minőség miatt sok helyen nagyon panaszkodnak a gazdák és csak helyenkint van jó és szép minőség, úgy, hogy a terméshozadékot országos átlagban részben közép és

részben gyenge közepesnek lehet jelezni. Remélhető termés mintegy 10-26 millió métermázsra termés várható. Tavaly 11-79 millió métermázsra zab termelt.

□ **Vemhes állatok szállítási tilalma.** A földmívelési miniszter a vemhesség igen előrehaladt szakában levő állatok közfogyasztás céljából akár Ausztriába, akár Magyarországra való elszállításának megakadályozása érdekében a marharakódó vasuti állomásokhoz kirendelt szakértőket utasította, hogy ily állatok közfogyasztás céljából elszállításra való felvételét meg ne engedjék.

TÁVIRATOK.

— **Umberto király temetéséhez.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy Rainer főherceg Rómába utazott, hogy királyunkat képviselje Umberto király temetésén. Ma reggel utazott Rómába az Umberto király nevét viselő 28-ik gyalogezred tisztiként. Pétervárról Nikolajevics Péter nagyherceg és Nikolajevna Milica nagyhercegné az új olasz királyné testvére utazik Rómába, hogy a temetésen résztvegyenek.

— **Ártatlan anarchista.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisi jelentés szerint a letartóztatott Valette anarchistát néhány nap múlva szabadon bocsájtják, mert Salson merényletében való bűnrészesége nem bizonyult be.

— **A tapolcai választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zala megye központi választmánya a tapolcai képviselőválasztás napját augusztus 14-re tűzte ki. A választók száma ebben a kerületben 3444.

— **Bresci bűntársai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából jelentik, hogy Bresci Gaetano testvérét és sógorát, továbbá Livi és Braga anarchistákat továbbra is fogva tartják. Mindannyian Prato-ba valók. A vizsgálat adatai szerint tudomásuk volt a merényletről. Lorenzo Bresci, a gyilkos fivére azt vallotta, hogy testvére a Prato melletti mezőn gyakorolta magát a revolverlövésben.

— **Öngyilkos ügyvéd.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pol-desz János, 52 éves ügyvéd ma délben Budapesten öngyilkosságot követett el, hír szerint gyógyíthatatlan betegsége miatt. Az öngyilkos szegedi születésű s a vidéken volt azelőtt ügyvéd. Budapesten mint magánzó aggregény élt. Az öngyilkosságot karosszékekben ülve követte el. Egy rokonához címzett levélben csak ezt írta: „Isten veletek!“

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Klabarovszkából jelentik Pétervárra, hogy a khinai északi vasut mentén levő községekből a hatóságok intézkedésére a vasuti munkások és hivatalnokok családjaikkal oda érkeztek. A menekülők mintegy hétezeren vannak, köztük 44 sebesült és 35 beteg. A betegeket és sebesülteket a katonai kórházban helyezték el.

Szerkesztői üzenet.

H. testvérek, Pécs. Arról az esetről jegyzőkönyv van felvéve — E. S. panaszfeljelentése folytán a rendőrkapitányságon. Mi ok nélkül senkiről se írunk semmit; tessék tehát a rendőrségen megkérdettni a panaszt tévő egyéntől, hogy igaz volt-e az eset, vagy sem. A panaszos sebét egyik hatósági orvos kötötte be; a kutyát az egyik állatorvos nyolc napon belül meg fogja vizsgálni s az most önkénél — legalább a rendőrség így intézkedett — láncon tartatik.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Egy hold jó
szántóföld

a Lukó-dűlőben jutányosan eladó.

Tulajdonosa: Szánthó Antal
 Ferenciek utca.

1061. sz.

1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírott községi előjáróság közhirrre teszi, hogy **Szilágy község** tulajdonát képező

községi korcsma-épület,

melyre nézve a községi képviselő-testületnek 4/kgy. 1900. sz. határozatával a korcsmaztatási jog, illetve italmérési engedély beszerzése folyamatba tetetett — folyó **évi augusztus hó 12-én d. u. 3 órakor Szilágy községben a bíró házában** megtartandó árverésen — a legtöbbet ígérőnek — egyelőre 1902. év végéig — haszonbérbe kiadni fog.

Az árverési feltételek az árverést megelőző napokon, az illető község bírájánál betekinthesek.

Szilágyon, 1900. évi augusztus hó 3-án.

Radványi József,
 körjegyző.

Bátay József,
 közs. bíró.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

„Stearoptinum“

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapest a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: **vágás, zuzódás, égés, fagyás**, mindenféle **kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések** stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a **„Stearoptinum“** laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a **„STEAROPTINUM“** laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
 10 szög 40 fillér, — minden
 további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtatnak a **kiadóhivatalban** és az **elárúító helyeken.**

Lapunk **egyes számai** kaphatók és **kishirdetések** elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
 (tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
 (tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
 (fűszerke rekedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
 (tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
 (Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
 (fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
 (fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
 (fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
 (fűszerkeresk. Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
 (fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
 (dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott **írószerek és papírok** nagy választékban raktáron tartatnak.

Meyer-Lexikon, II-ik kiadás, 20 kötet, teljesen jó állapotban, jutányosan eladó. — Cím a kiadóhivatalban.

Cserépkályhák, régi alakuak, olcsó áron eladók. Ér-

deklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése miatt — olcsó áron eladók. — Cím a kiadóhivatalban.

Bármely perctől kezdve kiadó az Árpád-utca 31. sz. alatt egy földszintes, egy szoba-, konyhából álló utcai lakás.

Egy kitűnő damast lancaster **radászfegyver** olcsón kapható Pécsen, malom-utca 5.